

POKONANIE (7) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- i konać); a jasne.

sg G pokonaniã (4). ◊ A pokonani(e) (2). ◊ L pokonaniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pokon.

1. *Zwyciężenie [kogo] (2) : Tegoż roku Apostołowie z miastá Ieruzálem rozefzli fię po świećie/ piętnałtego dnia Lipcá. A Piotr S. ná pokonanie Symoná czárnoksiężniká przyfzedł do Rzymu WujNT 511; Niech będą chorągwie podniešione krzyżá y męki odkupicielá nášzego/ ná zwycięstwo wfzytkich pokus ciełefnych y świeckich/ y ná pokonanie czártá ktory nas zwodzi y zdradza. SkarKaz 457a.*

2. *praw. Udowodnienie winy w procesie, skazanie (5) : Aizby potem vinny wtem pokonaniw niewliezal kazni a niewinny nieczirpiał, [...] voievoda onei ziemie w ktoreibyfię to męzoboifstwo ítalo [...] wywiadowanie vczynić ma ComCrac 16; GroicPorz m4, nn4.*

Wyrażenie: »pokonanie [czyje = przez kogo] w świadectwie« (2): (nagł) Spofob pokonania Zydá w Świadectwie. (-) ZYd gdyby miał pokonáć Świadectwem Krzełćianiná/ tho ma vczynić ze dwiemá Krzełćianý/ y z iednym żydem. GroicPorz h2v [idem] nn2v.

Synonimy: 1. pogromienie, zwyciężenie; 2. skazanie.

Cf POKONAĆ